

ARBEIDERE OG UNDERTRYKTE I ALLE LAND, FOREN DERE !

nr. 5

pris kr. 50

RØD FRONT

VESTLANDSLEIREN 1971

Innhold:

LEDER:::.....	side 2
Til gruppediskusjonene.....	" 3
"Det er nå sommerleiren skulle begynne!".....	" 5
Albanias Ungdomsbrigades sang.....	" 5
Dörsalg.....	" 6
Narkotika.....	" 6
Oppsummering av EEC-aksjonen på Stord.....	" 7
Om organisering for kamp - nokre røynsler ned propagandalag frå Oslo"	9
DAGSORDEN FOR LÖRDAG.....	" 10
Dagens allsang...fra en nattevakt.	" 10

LEDER:

Dette nummeret er etter min mening det beste nummeret som er kommet av leiravisa. Redaktøren har bare skrevet lederen. Dette nummeret har vært lett å lage, lett å redigere, lett å trykke.

Alle de andre nummerene har vært et slit å lage. For det første var det vanskelig å forsøke å skrive artikler fylt med mange "fine" ord (se leder i nr. 1 som et skrekkens eksempel). For det andre var det vanskelig, sjøl om det gikk å trekket med folk som kunne skrive i avisa. For det tredje var teknikken et slit, og redigeringa gikk tungt. Mange kamerater ga god hjelp i arbeidet, men likevel endte alt i kaos tidlig om morran, og så var det plutselig bare om å gjøre å få ut det som var.

Resten av leirledelsen var dessuten lite aktivt med i forminga av avisa. Det var liten interesse for bladet utover at det skulle kungjøre sitatstudiene og det politiske opplegget.

Dette nummeret kom alt igang torsdag kveld, da en kamerat skreiv to artikler om sine erfaringer i massearbeid, og en oppsummerte Stordaksjonen.

Etter allmannamötet fredag var plutselig mange igang med å lage avisa, mens redaktøren så "Tunnelkrigen". Denne filmen viste folk i kamp mot japansk undertrykking. Den viste hvor fantastisk velorganisert folket kan bli dersom de har ledere som står fullt og fast på deres side, og som kan utvikle folkets skaperkraft gjennom ideene og erfaringene som blei oppsumert og ivaretatt.

Leirledelsens folk som ikke så filmen, satte øyeblikkelig igang diskusjon av ei målretta oppsummering mot ORGANISERING FOR KAMP, det målet som allmannamötet sikta inn mot. Samtidig kon Oslokamerater igagn med å gi sine ideer og erfaringer med propandalag, som er ei av de organiseringsformene vi skal diskutere i dag.

For første gang var det flere frøvillige enn nødvendig til maskinskriving, tre nye kamerater ønska oppløring i stensilering, og en av disse ~~kk~~ trykte så avisa om natta.

Mitt bidrag som redaktør var faktisk først å skaffe meg en oversikt over hva som var igang. Deretter ba jeg 447 om at han skulle skrive si oppsummering av kritikkdögnet, og vise hvordan han ville målrette denne for sitt arbeid. For første gang ga en slik oppfordring fra meg positivt resultat.

Kanskje det er slike tendenser som vi ser har Mao Tsetung mener når han snakker om å "forbinde ledelse med massene"?

Til Gruppediskusjonene:

Kamerater !

Målsetningen med denne oppsummeringen er ikke å legge fram noen fullstendig analyse av m-l-bevegelsen på Vestlandet, eller utviklingen av sommerleiren.

Det vi vil er å foreta en foreløpig fastslåing av hvor vi står etter plenum-møtet i går kveld og utfra dette mobilisere til videre innsats fra leirdeltakernes side i å stake ut linjer for å rette på feilene som er blitt pekt på.

På leiren har vi diskutert linjene, perspektivene på kampen mot EEC og revolusjoneringa av massene. Gjennom denne debatten og i utviklinga av det organisatoriske livet på leiren, har ledelsen avslørt alvorlige feil.

Leirdeltakerne reagert på disse feila gjennom en massiv massekritikk som foreløpig kuliminerte i allmannamøtet i går. Manglende tillit til og evne til å mobilisere massene i utviklinga av de politiske linjene og det organisatoriske livet på leiren gikk igjen på alle enkeltområder der ledelsen blei kritisert.

Fordi vi mangla denne tilliten, eller ikke så nødvendigheten av å mobilisere massene, kunne ledelsen også låse seg inne på kontoret og "løse" alle problemer der. På denne måten ble sekterismen også sikra organisatorisk. Ledelsen var "fysisk" isolert fra massenes liv.

Vi har i diskusjonen om de politiske linjene fastslått at de revolusjonære kampene til høsten vil ta mange forskjellige former. Dette krever at vi kommunister, sympatisører og progressive som utgjør fortroppen i disse kampene, organiserer oss i nært samband med massene.

Diskusjonen på møtet i går kveld slo fast at brennpunktet for feilene var en manglende masselinje innad i m-l-organisasjonene, overfor sympatisører og nære venner og overfor massene.

Dersom m-l-bevegelsen skal kunne sette sin "bokforståelse" av dette problemet om i praksis, fordrer det at vi tar skritt for å legge forholdene til rette for å føre kampanjen mot feilene gjennom deltakelse i massekampen.

Det er viktig å understreke at organisatoriske endringer ikke er noe som fjerner sekterismen, at den sitter i feilaktige holdninger til massene, at vi ikke har grepet prinsippet "fra massene til massene", i at vi ikke har en grunnleggende forståelse av kommunisten som massens lærer og elev (sit. s.302 a).

Å videreutvikle denne forståelsen gjør vi ikke ved å studere dette på kammerset, bare ved å delta i massenes kamp, sette oss i den situasjon at vi møter massene gjennom den felles kampen, kan vi få utviklet dette videre. Derfor må vi rette diskusjonen inn mot hvorledes vi skal legge forholdene til rette for at vi kommer i en slik situasjon at vi tvinges til å korrigere oss (sit.s.302c).

Vi må rette blikket fremover, diskutere hvorledes hver og en av oss gjennom deltakelse i kampene vi står foran til høsten skal kunne være med på å rette på denne feilen. Hvorledes vi skal styrke masselinja på alle plan.

Vi må få fram den enkeltes innstilling til å ta del på de forskjellige kampavsnittene utfra sin spesielle situasjon. I denne sammenhengen må vi ta opp arbeidet på forskjellige avsnitt som den enkelte arbeider på, f.eks. faglig, student, skole, EEC. Uløste motsigelser fra diskusjonene tidligere på leiren vil her måtte taes opp igjen.

Vi mener at det er helt urealistisk at disse skal kunne løses før leiren er over, dette er da heller ingen katastrofe. Verden går videre etter leiren, det vi må konsentrere oss om nå er nettopp at diskusjonen føres videre. Konkret: Hvorledes hver enkelt vil organisere seg for å være med på den videre utviklingen og utøvelsen av en riktig politisk linje.

Vi mener at diskusjonen i gruppene bør konsentrere seg om to hovedpunkter:

1. Ta utgangspunkt i leirens hovedparole, studer sitat s.302 c. Er det riktig å foreta organisatoriske tiltak for å legge forholdene til rette for kampen mot sekterismen (uttrykt med mangelfull masselinje på alle plan) i m-1-bevegelsen. Vil dette hjelpe oss til å tjene folket?

Diskuter propogandalag i denne forbindelsen, se innlegget i avisa om erfaringer fra Oslo.

2. Ta opp hvorledes hver enkelt av deltakerne i gruppen vil organisere seg etter leiren for å være med på å utvikle og sette ut i livet en riktig politisk linje i de forskjellige kampene som vi står foran til høsten.

Kommentar fra en uorganisert sympatisør:

Det er nå sommerleiren skulle begynne!

Det er den konklusjon jeg er kommet fram til etter debatten og kritikken det siste døgnet. Som uorganisert sympatisør har det siste døgnet betydd et gjennombrudd i mitt forhold til ml-bevegelsen. Dette må ikke tokes dit hen at jeg er konsolidert på ml-bevegelsens politiske linje. Fremdeles er det uhyre mange områder jeg er usikker på. Men det nye som det siste døgnet har vist meg, er at debatt er blitt en reell mulighet. Konkret vil jeg trekke fram debatten som gikk på forholdet mellom ml-ere og sympatisører. Denne debatten viste etter min mening en vilje til å fjerne de feil som tidligere har vært meget framtredende. Som eksempel på dette vil jeg trekke fram min egen erfaring når det gjelder å komme ned spørsmål og meninger til organiserte ml-ere. Det har hendt altfor ofte at jeg er blitt plassert rett i en bås (kritisist, revisjonist) uten at innholdet av det jeg har sagt er blitt tatt opp i det hele tatt. Jeg mener at det eneste jeg nå kan gjøre er å utnytte denne nye vilje til debatt og å gå med i ml-bevegelsen for å få løst de problemer jeg har i forhold til ml-bevegelsen.

Hvordan vil jeg arbeide med ML-bevegelsen.

Jeg vil gå aktivt ned i arbeidet utad evt. propäandalag for på den måten å knytte lærdommene fra debattene i ml-bevegelsen til politisk aktivitet. En annen årsak til å gå ned ml-bevegelsen er at en nå har det positive inntrykk at en gjennom den erfaring en tilegner seg, kan være med på utformingen av ml-bevegelsens framtidige politiske linje.

Tilslutt vil jeg oppfordre alle deltakere på sommerleiren til å fortsette den debatt som er startet her når de kommer tilbake fra leiren.

ALBANIAS UNGDOMSBRIGADES SANG.

På bygget fabrikken og åker'n

Vi bygger vår framtid med sang.

Vårt land er som blomsten om våren

dets kraft er som fossenes sprang.

Vår fiende ville slå ned oss

og knuse Albanias frihet

De kan ikke kue vårt folk

Vårt parti og Enhver er med oss

I ene handa hakka

Vi bygger vårt land

Gevaret i den andre

til seierens forsvar

Vi går fremad alltid fremad

i Undommens Brigad!

Partiet oss leder til seier fremad.

DÖRSALG.

Jeg har gjort feil og riktige ting i massearbeidet mitt. For halvannet år siden sluttet jeg med dørsalget og opprettet likevel distribusjonen av ca. 20 KK. Hvordan klarte jeg det? Hva hadde foregått i mellomtiden?

Kort skissert: Jeg noterte ikke navn, og da ble salget "et slit". Jeg fikk heller ingen kontakt med de som kjøpte. Ikke fordi jeg ikke var "flink i kjeften", men fordi jeg helt enkelt aldri ble budt inn til folk.

Like før hadde jeg "flyttet massebasisen" min til en cafe og la vekt på å få venner der. Det tok et par kvelder. Så kom der en kis fra ungdomsskolen og sa at han og noen kamerater av ham gjerne ville diskutere skolepolitikk med meg, og så satte vi i gang. Først gikk det på "Skoleelevene og den sosialistiske revolusjonen". Etter et par helst teori-fyllte møter her, gikk vi over til å studere Røde Garde og KK for å få praksis, (for å selge til venner n.m. på skolen.

Og flere erfaringer får dere ikke før jeg får del i deres!!

334

NARKOTIKA.

Etterlyser diskusjonen om narkotikasporsmål, fordi det har veldig nye med sekterismen å gjøre. Når jeg snakker om narkotika, så tenker jeg også på rusgiftmisbruk generelt, på stress, nervelidelser, generasjonsmotsetninger, på akkord- og overtidarbeid og monopolkapitalens rasjonaliseringsframstøt generelt. Jeg vet at det er noen ml-ere som misbruker alkohol. Det er riktignok veldig, veldig få, men hva kan vi gjøre med det?

På plassen min har vi tenkt å lage en viseklubb. Vi trenger nemlig ikke bare å organisere vår rene politiske aktivitet, men også vår avslapning, vårt privatliv.

På plassen min begynner vi med håndplukkete folk fordi vi må tilegne oss de aller mest nødvendige erfaringene. Etter kort tid vil disse så danne flere grupper. I gruppen vil vi ta opp f.eks. hva som skiller akkurat denne EEC-visen fra de andre, altså diskutere repertoaret ut fra et politisk perspektiv. Platespilleren vil sjølvsagt være et nyttig hjelpemiddel (kjøp ml-hiten!). Men det sentrale bør være ens egen aktivitet både med tenkingen og følelsene. Gruppen vil høyst sannsynlig også virke som en ventil for personlige problemer, et sted der man treffer sine venner; kort sagt: SITT MILJØ.

Aktiviteten bør være målrettet på: a) flere, nye grupper, og b) offentlige arrangement, i samarbeid med f.eks. den lokale arbeiderkommiteen eller egne allsangkvelder.

Gjenreis folkets kultur!
Studer PROFIL!

334

Oppsummering av EEC-aksjonen på Stord.

Brigade 2. Brigade 2 gjennomførte en aksjon på Stord med dørsalg og stands. Lærdønnene fra aksjonen var så rike at beigaden fant å ville oppsummere den i leiravisen.. Denne oppsummeringen konsentrerer seg om det viktigste som skjedde på planleggings- og oppsummeringsmøtet, for å vise gangen planlegging - aksjon - oppsummering.

Planleggingen ble lagt opp med utgangspunkt i sitatstudier og artikler fra det materiellet som skulle selges. Man forsøkte å trekke fram de ulike nivåene i massene, og hvordan man skulle legge fram politikken for den. Det var viktig å skape enhet på at kravet til folkeavstemningen måtte bli ja eller nei til EEC, og at hovedvekten måtte legges på å trekke motstanderne over på kamplinja.

Oppsummeringsmøtet: Det viste seg svikt i arbeidet med å oppsummere det kvantitative. Kameraten som fikk ansvaret for dette reiste fra öya uten at opplysningene ble overlevert brigadeføderer.

Det som særlig ble solgt, var avisa "Kamp mot EEC og dyrtid", ca. 250 eks. Det ble inidlertid solgt lite dyrtidshefter, og bare noen få aktivistblad og Klassekampen. Det ble inidlertid ikke solgt noen medlemskort for Arbeiderkomiteen - en klar feil på bakgrunn av at organiseringen av kampen er særlig viktig i dag.

Stands solgte særlig godt.

Brigaden prøvde også å vurdere det subjektive nivået blant folket på Stord. Det kom fram: 1) motsetning mellom tilhengere og motstandere av EEC. Det var svært få tilhengere. 2) motsetning mellom den som ikke viste særlig interesse, ikke mente de kunne uttale seg, og den som var klare EEC-motstandere. De klare motstanderne utgjorde flertallet. 3) motsetning mellom tiltaksløse motstandere samt motstandere med defaultistisk holdning og aktive motstandere mot EEC. 4) motsetning mellom de aktive motstanderne - mellom den som stolte på at en folkeavstemning ville avgjøre spørsmålet og den som åto for en nassekamplinje.

(Strøket som ble besøkt var utvalgte arbeidestruk, dessuten var få familier hjemme.)

Det var klart at tilliten til parlamentarismen var sterkt rokket. Men særlig viktig var det at dyrtidsargumentasjonen i de fleste tilfelle der den ble ført ut, lett ble oppfatta blant eldre folk og blant tvilere. En viktig feil var det da at vi mekanisk kjørte ut EEC-avisa først også til disse. I stedet burde en kjørt ut Dyrtidsheftet først. Det ville være rette metoden for å utvikle den til EEC-motstandere. Her sviktet opplegget. Derimot viste det seg at vår politikk om folkeavstemningen var riktig lagt opp, enheten på kravet om ja eller nei til EEC var ganske utbredt. Likevel maktet vi ikke å utvikle særlig mange av disse til å ville aktiv kamp for å fremme slike krav.

Vi kan slutte at det politikken var klarlagt på forhånd - i spørsmålet om folkeavstemningen, at kravet måtte være ja/nei til EEC - der ble også resultatet ganske godt. Den politikken på forhånd bare var allment fastslått, eller ontrent ikke i det hele tatt planlagt - i spørsmålet om kamp i spørsmål om dyrtida - der hadde også aksjonen alvorlig svikt. Det viser at politikkene som var planlagt på forhånd bare var delvis riktig. Den manglet et opplegg for den som ikke på forhånd var motstandere, og opplegget for de framskredne motstanderne var for svakt. Dette viser en viktende forståelse for tredelingen blant massene, dette til tross for at et slikt om dette ble behandlet på planleggingsmøtet. Dette skyldtes trolig at planleggingsmøtet ikke var klart nok forberedt. Merk: enkelte særlig framskredne Folkebevegelsesmedlemmer ble godt konsolidert på kamplinja. Dette er viktig for arbeidet til høsten.

Erfaringer til høsten:

Det er viktig å merke seg at dyrtidslinja ikke er avlegs fordi om har satt prinsippet om "organisering for kamp" i høysetet. En slik tendens er ille når Haugestad & Co. nå begynner å ta opp nettopp dyrtidsargumentasjon, men særlig på bakgrunn av mulighetene for dyrtidsaksjoner til høsten. Slike aksjoner må det bli vår oppgave å føre fram til aksjoner mot EEC, ved å stille spørsmålet om hva dyrtida kommer av.

Videre må man merke seg folkeavstemningen som et viktig oppgjør. For å fremme kravet om avstemning bare på ja eller nei til medlemskap, er det viktig å konsolidere de mest framskredne motstandere.

Prinsippet om tredelingen ble grepet konkret og ikke bare allment teoretisk. Det samme gjelder den allmenne linja fra søndagens diskusjon, som ble mer jordnær og samtidig videreutvikla.

Endelig må det understrekes den demokratiske planleggingen som ble gjennomført, der alle ble trukket ned i diskusjonen om politikken. Slik betydde den nok en styrking av brigaden som enhet.

Kamerater i Brigade 2

OM ORGANISERING FOR KAMP - NOKRE RØYNSLER MED PROPAGANDALAG FRÅ OSLO.

Før 1. mai samankalla styra frå ML-organisasjonane i ein region i Oslo til eit stormøte for å diskutere korleis dei skulle styrkje mobiliseringa av medlemmene, sympatisørane og dei uorganiserte. På stormøtet møtte alle desse kategoriane.

Det som kom ut av dette møtet var ei stor eining på opplegget, ei oppdeling av regionane i mindre delar og ei oppdeling av folka i mindre mobiliseringseiningar: propagandalag. Desse bestod da av folk på ulike nivå, med ulike erfaringar. Desse laga tok initiativ til ymse tiltak i mobiliseringsarbeidet, utvikla lokale parolar og måtar å føre desse ut på. Resultatet blei 300 i eit lokalt tog.

Ved å trekke massane inn i opplegg og gjennomføring av dei politiske oppgåvene i regionen nådde ein store resultat. Kvifor? Og med denne organiseringa fekk ein sjå fort om ml-arane greidde å gjera "partiets linje til massenes egne beslutninger", som kamerat Dimitrov peikar på. Ein trekkjer alle progressive i distriktet med i utforminga og gjennomføringa av politikken vår. For å kunne gjere dette over lengre tid, må vi ta opp og skipa om møteverksemda vår, vi må sikra oss at ml-aren og får vere med på arbeidet, sjølv sagt. For dei organiserte ml-arane førte dette arbeidet til at dei diskuterte og la om sin eigen arbeidsstil. Tidlegare hadde dei fleste organiserte sete i møte om lag kvar kveld i veka i ulike nemder og dermed ikkje hatt tid til overs for massearbeid - for praktisk utforming av dei politiske linjene dei diskuterte. No vart dei tvinga til å skjere ned på møtetalet, og dei vedtok at for ettørtida skulle dei ha gruppemøte berre annankvar veke, og møte i propagandalaga den andre veka. Vidare skulle dei ha ein eller fleire kveldar ledige kvar veke til massearbeid. Organisering i grupper saman med sympar og andre progressive førte også til at ml-arane her blei stilt meir direkte ansvarlege overfor massane i å føre ut ml-linja. Her nytta det ikkje med allmenne sanningar, det vart naudsynleg for kvar einskild å ha eit grundig grep om den politiske linja i eikvar sak. Dette gjer at ein kan få bukt med tendensen ml-arar har, til å vere ansvarleg overfor den marxist-leninistiske rørsla - og dermed sjå bort frå at vi primært har ansvar for folket. Vår politiske hovedlinje er å tene folket - å ivareta folkets interesser og behov - ikkje å bli byråkratar som kastar ut politiske flosklar i hytt og ver.

Ein kamerat frå Oslo

OM ORGANISERING FOR KAMP - NORRØS REVISJONER - MED TILBEGAVNINGAR
FRÅ OSLO.

siste side

DAGSORDEN FOR LÖRDAG (TILLEMPE).

- o800 Sjölstudier av leiravisen. Sitat s. 3o2 c.
- o900 Gruppelidermöte
- lo3o Gruppelidiskusjon.
- 1600 Eventuelle seminarer. Oppsummering/Plenum.
- 2100 Kulturell mobilisering av leirdeltakerne.

Dagens allsang.

"Til ledelsen fra en NATTEvakt."

nel. Pröysen/Du skal få en dag i norro / eller
ble den vekk? (melodien, altså)
tekst: 210 og 458

Du skal få en dag inorgen
som halveis oppbrukt er,
med röde öyne, no i dine knær.

En ekte sekterisme
er dögnet delt i to,
at ledelsen fungerer
når de andre går til ro

II

Leirens fremadskredne kadre
laget linja röd og ren.
På papiret var den ganske pen
Men da de våkne nasser
hadde linja diskutert,
ble ikke deres nening
på kontoret oppsummert.

III

Sektretariatet
kröp ut av sovekrok
oppdaget snart at leiren sto i kok
Nattas kopper kaffe
de ble en illusjon,
da morgenfriske nasser
gjorde kulturrev'lusjon.

IV

Når kontorkrakken slites,
og massene går på,
glipper grepet, plenum går i stå.
Betyr en daglig ledelse,
en som sövning er,
så de ikke griper
de problemer som er nær?

V

Ikke får en ledelse
med grep om politikk
idéer klekka ut i egen klikk.
Fra en nattsvart himmel
kommer inngen gode råd.
Lær av dagens helter!
Ta del i deres dåd!